

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: A. F. W., nar., X, X,
zastoupeného JUDr. Pavlem Tomkem, advokátem, Polská 4,
360 01 Karlovy Vary,

proti
žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, IČ 70891168, Závodní
353/88, 360 06 Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2020, č.j. KK/2884/DS/19-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 15. 4. 2020, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 16. 4. 2020, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2020, č.j. KK/2884/DS/19-3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy (dále jen „prvoinstanční správní orgán“ nebo „magistrát“), ze dne 17. 10. 2019, č.j. 17917/OD/19-5/Bar. (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byla dle § 51 odst. 3 správního řádu zamítnuta žalobcova žádost ve věci výměny řidičského průkazu vydaného Keňskou republikou za řidičský průkaz České republiky (dále jen „ČR“). Správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že řidičský průkaz č. OVW174 vydaný dne 17. 10. 2018 Keňskou republikou, se zápisem řidičských oprávnění skupin B, C, E, není řidičským průkazem vydaným cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968), ani Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949). Keňský řidičský průkaz dle posouzení prvoinstančního správního orgánu nesplňoval podmínky pro uznávání řidičských oprávnění ostatních cizích států za účelem výměny řidičského průkazu podle § 7 odst. 1 vyhlášky č. 31/2000 Sb., o řidičských průkazech a o registru řidičů (dále jen „vyhláška“). Keňský řidičský průkaz svým provedením neodpovídal požadavkům příslušných Úmluv. Předložený řidičský průkaz (dále též „ŘP“) vydaný Keňskou republikou nesplňoval podmínky pro výměnu ŘP vydaného cizím státem pro uznávání osvědčení řidičských oprávnění ostatních cizích států (s výjimkou států Japonska nebo Korey), není-li Keňská republika členským státem EU. Keňský řidičský průkaz nelze vyměnit, jestliže svým provedením nespadá do kategorie uznatelnosti zapsaných řidičských oprávnění podle § 10a odst. 1 vyhlášky, a neosvědčuje tak na území ČR řidičské oprávnění obsažené v konkrétním druhu ŘP ve smyslu § 104 odst. 2 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „ZoSP“). Žalobce se domáhal též zrušení prvoinstančního rozhodnutí.

2. Řidičská oprávnění a řidičské průkazy upravuje zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů [dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“ nebo „zákon o silničním provozu“].
3. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 31/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, upravuje řidičské průkazy a registr řidičů (dále jen „vyhláška o řidičských průkazech“ nebo „vyhláška č. 31/2001 Sb.“).
4. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[III] Žaloba

5. Žalobce požádal magistrát o výměnu řidičského průkazu vydaného v Keni za český řidičský průkaz. Žalobce byl přesvědčen o tom, že keňský řidičský průkaz je vyměnitelný za řidičský průkaz ČR dle Vídeňské úmluvy o silničním provozu, jestliže je prokázáno, že ve smyslu § 116 odst. 3 zákona o silničním provozu má žalobce povolen pobyt na území ČR na dobu delší jednoho roku. K tomu žalobce dodával potvrzení o přechodném pobytu státního občana SRN na adrese Kolová 72 s tím, že jako občan EU má pobyt povolen na dobu 10 let.
6. Žalobce uvedl, že obdobnou kauzou se zabýval Krajský soud v Plzni v rozsudku sp. zn. 57 A 5/2016 s tím, že bylo soudem konstatováno, že v této žádosti není potřeba dokládat důkazy o obvyklém bydlišti, nejedná se o sledovanou podmínku.
7. Žalobce se k věci samé vyjádřil před vydáním rozhodnutí a žádal o vyhovění žádosti.
8. Magistrát žádost zamítl z důvodu, že keňský průkaz č. OVW174 nesplňuje podmínky

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pro uznávání řidičských oprávnění ostatních cizích států za účelem výměny řidičského průkazu, neboť svým provedením neodpovídá požadavkům Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968), neboť údaje v něm uvedené nejsou zapsány a očíslovány tak, aby byly v souladu s přílohou č. 6 bodu 4 této úmluvy. Keňský průkaz neodpovídá ani požadavkům Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949), neboť údaje v něm uvedené nejsou řádně očíslovány a neodpovídají pořadí, v jakém by měly být uvedeny dle vzoru uvedeného v příloze 9 této úmluvy.

9. Žalovaný rozhodl o žalobcově odvolání tak, že se zamítá a prvoinstanční rozhodnutí se potvrzuje, přičemž veškeré žalobcovy námitky vzal za vyvrácené.
10. Žalobce odkázal na § 7 odst. 1 vyhlášky č. 31/2001 Sb., který předepisuje náležitosti řidičského průkazu vydaného cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968), resp. na § 7 odst. 2 této vyhlášky. Dle žalobce je podstatné, zda jsou údaje v keňském řidičském průkazu uvedeny, bazírování na číslování údajů je přístup formalistický. Z keňského řidičského průkazu je patrné, že žalobci bylo uděleno řidičské oprávnění pro skupiny B, C a E, tedy pro řízení osobních vozidel, pro řízení motorových vozidel s výjimkou traktorů o maximální přípustné hmotnosti převyšující 7,5 tuny a maximálně osmi místy k sezení mimo místa řidiče a pro řízení jízdních souprav složených z motorového vozidla skupiny C a přípojného vozidla, pokud nejde o jízdní soupravu, která celá spadá pod skupinu C.
11. Dále magistrát v rozhodnutí uvedl, že plastové řidičské průkazy by měly být růžové. Užitý kondicionál - barva by měla být růžová - není závaznou podmínkou. To by věta zněla - barva musí být růžová. Uvedený zamítavý důvod je tedy vyvrácen s tím, že žalovaný pochybil, pokud se ztotožnil se zamítavým důvodem uváděným v prvoinstančním rozhodnutí.
12. Ve smyslu článku 41 odst. 2 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) se stanovuje:
 - a) Smluvní strany musí uznat:
 - i) každý vnitrostátní řidičský průkaz, který odpovídá ustanovením přílohy 6 této Úmluvy;
 - ii) každý mezinárodní řidičský průkaz, který odpovídá ustanovením přílohy 7 této Úmluvy, za podmínky, že je předložen spolu s odpovídajícím vnitrostátním řidičským průkazem, za platný na svých územích pro řízení vozidel, která patří do kategorií, na které se řidičské průkazy vztahují, za podmínky, že řidičské průkazy jsou dosud platné a že byly vydány jinou smluvní stranou nebo její částí, nebo organizací náležitě k tomu zmocněnou touto jinou smluvní stranou, nebo jednou z jejích částí.
 - b) Řidičské průkazy vydané smluvní stranou musí být uznány na území jiné smluvní strany do doby, než se toto území stane místem normálního bydliště svého držitele.
 - c) Ustanovení tohoto odstavce se nevztahují na řidičské průkazy žáků autoškol.
13. Je sice pravdou, že Úmluva o silničním provozu v Příloze 6 bod 4 uvádí, že údaje musí být označeny čísly, podstatné je však to, že na příslušném řidičském průkazu Keni jsou skutečně uvedeny veškeré tyto předepsané údaje. Je zřejmé, že je žalobce držitelem řidičského oprávnění odpovídajícího skupině B, C a E dle keňských předpisů, jak tyto skupiny odpovídají rovněž českým předpisům. Keňský řidičský průkaz dále obsahuje veškeré náležitosti i dle bodu 4 Přílohy 6 Vídeňské úmluvy, tedy příjmení, jméno, datum

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

narození, místo narození není povinné, bydliště není povinné - je uvedeno, datum a místo vydání průkazu, datum vypršení platnosti průkazu, číslo průkazu, podpis a razítko orgánu, podpis držitele, skupiny vozidel.

14. Z článku 41 odst. 2 písm. b) Úmluvy o silničním provozu je zřejmé, že národní řidičské průkazy musejí být uznány na území jiné smluvní strany do doby, než se toto území stane místem normálního bydliště svého držitele.
15. Žalobce konstatoval, že český text Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) ohledně Přílohy 6 odst. 4 („*Je povinné, aby řidičský průkaz obsahoval následující údaje, očíslované tak, jak je uvedeno níže.*“) zdánlivě odpovídá originálnímu anglickému textu („*It is compulsory to indicate in the permit the data listed under the numbers given below.*“). Žalobce si však vykládá tuto větu tak, že v cizím řidičském průkazu musejí být uvedeny údaje, které jsou v Úmluvě o silničním provozu (Vídeň 1968) dále níže číselně označeny. Z textu daného ustanovení explicitně neplyne, že by v každém cizím řidičském průkazu musely být údaje číslovány od 1. do 12. Navíc, v textu Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) chybí, co by mělo být pod body 10. a 11. Údaje musejí být v cizím řidičském průkazu obsaženy, avšak body 1 - 12 jsou uvedeny v Úmluvě o silničním provozu (Vídeň 1968) jen pro přehlednost. Ostatně v poznámkách pod čarou k jednotlivým bodům se uvádí:
 - 1) Jméno otce nebo manžela může být uvedeno na tomto místě.
 - 2) Není-li datum narození známo, uvede se přibližný věk ke dni vydání průkazu. Jestliže není známo místo narození, ponechá se prázdné. Místo narození může být nahrazeno jinými údaji, které určí vnitrostátní legislativa.
 - 3) Adresa není povinná.
 - 4) V případě neomezené platnosti řidičského průkazu není povinné.
 - 5) Nebo otisk jeho palce.
16. Pokud by mělo být striktně požadováno u jakéhokoliv cizího státu vydávajícího řidičský průkaz, aby došlo k číslování údajů a tento (dle názoru žalobce formální) nedostatek by měl mít striktně za následek, že se národní řidičské průkazy z tohoto důvodu v daném státě neuznávají, jednalo by se o přepjatý právní formalismus. Žalobce zdůraznil, že tzv. přepjatý formalismus zakládá porušení práva na spravedlivý proces. Ústavní soud opakovaně judikoval, že základní práva a svobody působí jako regulativní ideje, na něž obsahově navazují komplexy norem jednoduchého práva; současně tyto ideje determinují výklad právních norem. Porušení některé z těchto norem, a to v důsledku svévole (např. nerespektováním kogentní normy) anebo v důsledku interpretace, jež je v extrémním rozporu s principy spravedlnosti (např. přepjatý formalismus), pak zakládá „porušení základního práva a svobody“ (např. nález sp. zn. III. ÚS 269/99, in Ústavní soud České republiky: Sbírka nálezů a usnesení - svazek 17., č. 33, vydání 1., Praha: C. H. Beck 2000, str. 235; nález sp. zn. III. ÚS 84/94, in Ústavní soud České republiky: Sbírka nálezů a usnesení - svazek 3., č. 34, vydání 1., Praha: C. H. Beck 1995, str. 257).
17. Takového formalistického výkladu se dopustil žalovaný. Žalobce byl přesvědčen o nezákonnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k formalistickému výkladu ohledně údajně striktně daných náležitostí keňského řidičského průkazu, resp. jiného řidičského průkazu vydaného třetím státem tak, aby byla přípustná jeho/jejich vyměnitelnost. Žalobce byl přesvědčen o tom, že požadavek na číslování údajů nemůže způsobovat nevyměnitelnost keňského řidičského průkazu či jiného řidičského průkazu vydaného

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

třetím státem za český.

18. Žalobce akcentoval, že Keňa je smluvní stát dle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) s tím, že jako smluvní stát je zavázána veškeré předepsané náležitosti dle této mezinárodní úmluvy naplňovat. Předmětný keňský řidičský průkaz tedy musí být automaticky uznatelný a vyměnitelný v České republice, který je rovněž smluvní stranou, jak plyne z dikce článku 41 odst. 2 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968). Bylo by proti zásadám mezinárodního práva (zásada reciprocity), aby si signatáři příslušné mezinárodní úmluvy navzájem neuznávali národní řidičské průkazy, pokud se na této proceduře výslovně domluvili.
19. Žalobce doplnil, že při kolizi výkladu mezinárodní smlouvy a národního práva je vždy na místě aplikovat výklad ve smyslu příslušné mezinárodní smlouvy.
20. S výše uvedenou argumentací souvisí konstrukce žalobní námítky, že při kolizi mezinárodního a vnitrostátního práva má přednost mezinárodní právo. V kontextu žalobních bodů je zřejmé, že žalobce deklaruje názor, že Úmluva o silničním provozu (Vídeň 1968) má přednost před českým právem ve smyslu zákona o silničním provozu a prováděcí vyhlášky o řidičských průkazech, neboť tyto národní právní předpisy absolutně nezohledňují čl. 41 odst. 2 písm. a) a b) Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968). Česká právní úprava totiž striktně lpí na dodržování náležitostí cizího řidičského průkazu dle Přílohy 6 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) bez ohledu na skutečnost, který stát cizí řidičský průkaz vydal, zda smluvní či nesmluvní, a že v zásadě je cizí řidičský průkaz dle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) obligatorně uznatelný bez ohledu na číslování údajů.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

21. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 15. 6. 2020. Podstatou žaloby (obdobně jako u odvolání) je tvrzení, že keňský řidičský průkaz je vyměnitelný za řidičský průkaz ČR dle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968), pokud je dle žalobcova názoru prokázáno, že ve smyslu § 116 odst. 3 zákona o silničním provozu má žalobce povolen pobyt na dobu delší jednoho roku. S tím žalovaný nesouhlasil a na podporu svého závěru odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 11. 2019, sp. zn. 57 A 103/2019 („[28] ŘP vydaný cizím státem, který svým provedením neodpovídá požadavkům Úmluvy lze sice vyměnit, ale musí být splněny kumulativně tři podmínky - jednak vydávající stát není členským státem EU, jednak vydávající stát je uveden v příloze č. 6a vyhlášky č. 31/2001 Sb. a konečně držitel tohoto řidičského průkazu pobývá na území České republiky na základě dlouhodobého víza (§ 10a odst. 1 vyhlášky). V daném případě není Keňa uvedena v příloze č. 6a vyhlášky č. 31/2001 Sb., proto nebylo nutné zkoumat splnění ostatních podmínek a lze shrnout, že keňský řidičský průkaz nelze vyměnit, pokud svým provedením neodpovídá požadavkům Úmluvy.].
22. Keňa není uvedena v příloze č. 6a vyhlášky č. 31/2001 Sb. a z předloženého keňského řidičského průkazu je zjevné, že svým provedením neodpovídá požadavkům Úmluvy (viz např. absence číslování údajů a nedodržení předepsaného pořadí jednotlivých údajů atd.).
23. Pro názor, že nebylo nutné zkoumat splnění ostatních podmínek, s ohledem na skutečnost, že Keňa není uvedena v příloze č. 6a vyhlášky č. 31/2001 Sb., má žalovaný oporu v uvedeném rozsudku Krajského soudu v Plzni. Ověřování skutečnosti, že má žalobce povolen pobyt na území na dobu neurčitou, bylo proto nadbytečné.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

24. Stran žalobcova odkazu na rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 57 A 5/2016, že není třeba dokládat důkazy či prokazovat skutečnosti o obvyklém bydlišti na území ČR, žalovaný uvedl, že s odkazem na výše uvedené je třeba považovat žalobcovu námitku za lichou. Po žalobci (jak je ostatně patrné a přezkoumatelné ze spisu) jednak nic takového ze strany správního orgánu požadováno nebylo, a jednak z věci vyplývá protichůdnost žalobcovy námitky. Žalobce k žádosti o výměnu řidičského průkazu Keňské republiky sám předložil povolení k přechodnému pobytu na území ČR na dobu neurčitou. Námitka se zcela míjí s realitou, nehledě na to, že si žalobce protirečí, když v jednom bodě požaduje po správních orgánech, aby si zjistily skutečnosti ohledně pobytu na území ČR samy, a vzápětí odkazuje na soudní judikaturu, která konstatuje, že se nejedná o sledovanou podmínku. Žalobcova tvrzení nelze jinak, než je považovat za zmatečná.
25. Žalovaný po pečlivém posouzení všech doposud známých okolností případu dospěl k názoru, že žalobce nerespektuje § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu, když zcela pomíjí zákonem vyjmenované druhy řidičských průkazů, jež na území ČR řidičské oprávnění osvědčují. Pod záminkou předjímané povinnosti se žalobce domáhá automatické výměny řidičského průkazu, čemuž přizpůsobuje i své teorie a tvrzení o vyměnitelnosti keňského řidičského průkazu za český. Keňský řidičský průkaz nelze vyměnit za český, jestliže svým způsobem provedení neodpovídá požadavkům shora citovaných Úmluv o silničním provozu. Svým provedením keňský řidičský průkaz nespadá do kategorie uznatelnosti zapsaných řidičských oprávnění podle § 10a odst. 1 vyhlášky, pro účely výměny řidičského průkazu. Důvody jsou bezesbýtku popsány v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a žalovaný se s nimi shoduje. Povinnost cizince vyměnit řidičský průkaz, hodlá-li v rámci svého pobytového statutu řídit v ČR motorové vozidlo, se vztahuje pouze na řidičské průkazy vydané cizím státem ve smyslu § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu [*„Řidičské oprávnění na území České republiky osvědčuje řidičský průkaz vydaný cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) a Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949).“*].
26. Ostatní žalobcovy námitky, jako je barva řidičského průkazu a při té příležitosti užití kondicionálu správním orgánem prvního stupně či tvrzení, jak jasné je, co za skupiny řidičských oprávnění byly odvolateli uděleny v Keni, považoval žalovaný za bezpředmětné právě s odkazem na shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Plzni, který konstatoval, že v daném případě Keňa není uvedena v příloze č. 6a vyhlášky č. 31/2001 Sb., a proto nebylo nutné zkoumat splnění ostatních podmínek. Lze shrnout, že keňský řidičský průkaz nelze vyměnit, pokud svým provedením neodpovídá požadavkům Úmluvy.
27. Žalovaný dále konstatoval, že § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu pojednává o řidičských průkazech vydaných cizím státem, který není členem Evropské unie, respektive (od 19. 1. 2013) též Evropského hospodářského prostoru. Aby takový řidičský průkaz mohl být v ČR užit jako osvědčení o řidičském oprávnění při řízení motorového vozidla, musí splňovat mezinárodně stanovené požadavky. Tyto požadavky jsou obsaženy a stanoveny v Úmluvě o silničním provozu (Víděň 1968), vyhlášené pod č. 83/2013 Sb. m. s., nebo v Úmluvě o silničním provozu (Ženeva 1949), vyhlášené pod č. 82/2013 Sb. m. s. Jsou také uvedeny, resp. v podstatě „převyprávěny“ v § 7 a 8 vyhlášky.
28. Za podmínek stanovených v § 116 zákona o silničním provozu jsou držitelé řidičských průkazů vydaných cizím státem povinni vyměnit svůj cizozemský řidičský průkaz za český. Pokud tak ve stanové lhůtě neučiní, řidičský průkaz vydaný cizím státem je

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

přestane podle § 118 odst. 2 zákona o silničním provozu opravňovat k řízení motorových vozidel na území ČR. Úmluva o silničním provozu (Vídeň 1968) ve svém původním článku 41 odst. 2 písm. a) zahrnovala i pravidlo pro uznání jiných řidičských průkazů smluvních stran, než které odpovídají příloze 6 této úmluvy, a sice tehdy, byl-li k takovému cizozemskému řidičskému průkazu neodpovídajícímu příloze 6 cit. Úmluvy přiložen jeho úřední překlad. Novelizované znění uvedeného článku Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) však již tuto možnost nepřipouští. Je proto nadbytečné neustále dokola obhajovat „vyměnitelnost“ a dovolávat se přednosti Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) před českým právem ve smyslu zákona o silničním provozu a prováděcí vyhlášky o řidičských průkazech. Dle žalobce tyto národní právní předpisy nezohledňují čl. 41 odst. 2 písm. a) a b) Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968). V té se však konstatuje, že smluvní strany musí uznat: i) každý vnitrostátní řidičský průkaz, který odpovídá ustanovením přílohy 6 této Úmluvy. Keňský řidičský průkaz neodpovídá ustanovením přílohy 6 Úmluvy, a proto je ve vztahu k legislativě, k odpovědnosti za jeho vydání, výměně a garanci zákonnosti žalobcova námitka lichá.

29. S odkazem na výše uvedené žalovaný uzavřel, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobce a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Námitky uváděné žalobcem považuje žalovaný za vyvrácené, bezpředmětné a neopodstatněné. Dle názoru žalovaného nelze ze skutečností uváděných žalobcem v podané žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
30. Na základě shora uvedených skutečností žalovaný navrhl, aby soud žalobu v souladu s § 78 odst. 7 soudního řádu správního v celém rozsahu zamítl.

[IV] Posouzení věci soudem

31. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
32. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
33. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
34. Soud rozhodl o věci v souladu s § 51 odst. 1 věty první a druhé s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili.
35. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
36. Prvoinstančním rozhodnutím byla podle § 51 odst. 3 správního řádu zamítnuta žalobcova žádost ve věci výměny řidičského průkazu vydaného Keňskou republikou za řidičský průkaz České republiky, neboť údaje v keňském řidičském průkazu nebyly zapsány a očíslovány tak, aby byly v souladu s přílohou č. 6 bod 4 Úmluvy o silničním provozu z roku 1968 ani s Úmluvou o silničním provozu z roku 1949, neboť neodpovídaly pořadí, v jakém měly být uvedeny dle vzoru v příloze 9 této Úmluvy.
37. Žaloba není důvodná.
38. Senát 77 Krajského soudu v Plzni předesílá, že se ztotožňuje s východisky, ke kterým se v řízeních v obdobných věcech přihlásily i ostatní specializované senáty správního soudnictví zdejšího soudu, a to v rozsudcích ze dne 14. 11. 2019, č. j. 57 A 103/2019-43, a v

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozsudku ze dne 6. 5. 2020, č. j. 30 A 214/2018-41. Rovněž senát 77 odkazuje na svůj dřívější rozsudek ze dne 28. 8. 2020, č. j. 77 A 13/2020-33. Prizmatem těchto východisek proto budou posouzeny i námitky uplatněné žalobcem v této věci.

39. Způsoby osvědčení řidičského oprávnění jsou upraveny v § 104 zákona o silničním provozu, který obsahuje i taxativní výčet druhů řidičských průkazů. Ve smyslu § 104 odst. 2 písm. a) tohoto zákona řidičské oprávnění na území České republiky osvědčuje řidičský průkaz České republiky [= řidičský průkaz]. Podle § 104 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona pak řidičské oprávnění na území České republiky osvědčuje řidičský průkaz vydaný cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) a Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949) [= řidičský průkaz vydaný cizím státem].
40. Podle § 104 odst. 5 zákona o silničním provozu je to prováděcí právní předpis, který stanoví vzor řidičského průkazu, mezinárodního řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem a náležitosti řidičského průkazu vydaného cizím státem. Zmíněným prováděcím předpisem je vyhláška o řidičských průkazech. Podle jejího § 7 odst. 1 platí: *„Náležitosti řidičského průkazu vydaného cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) se posuzují podle přílohy č. 6 této Úmluvy.“*. Dle § 7 odst. 2 vyhlášky o řidičských průkazech platí: *„Náležitosti řidičského průkazu vydaného cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949) se posuzují podle přílohy č. 9 této Úmluvy.“*.
41. Dne 8. 11. 1968 byla ve Vídni přijata Úmluva o silničním provozu [dále též „Úmluva o silničním provozu (Víděň 1968)“]. Mezi smluvní strany této Úmluvy patří také Česká republika a Keňská republika. Uvedená Úmluva ukončila a nahradila ve vztazích mezi svými smluvními stranami Úmluvu o silničním provozu přijatou v Ženevě dne 19. 9. 1949. Dodatky k této Úmluvě vstoupily v platnost dne 3. 9. 1993 a dne 28. 3. 2006. Konsolidovaná verze uvedené Úmluvy byla vyhlášena pod č. 83/2013 Sb. m. s.
42. Podle článku 41 odst. 2 písm. a, bodu i) Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) [ve znění platném od 29. 3. 2011] platí: *„Smluvní strany musí uznat každý vnitrostátní řidičský průkaz, který odpovídá ustanovením přílohy 6 této Úmluvy, za platný na svých územích pro řízení vozidel, která patří do kategorií, na které se řidičské průkazy vztahují, za podmínky, že řidičské průkazy jsou dosud platné a že byly vydány jinou smluvní stranou nebo její částí, nebo organizací náležitě k tomu zmocněnou touto jinou smluvní stranou, nebo jednou z jejich částí.“*.
43. Ve smyslu článku 2 Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) jsou přílohy této Úmluvy nedílnou součástí této Úmluvy.
44. Podle odstavce 4 přílohy 6 Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) [ve znění platném ode dne 29. 3. 2011] platí: *„Je povinné, aby řidičský průkaz obsahoval následující údaje, očíslované tak, jak je uvedeno níže. 1. Příjmení; 2. Křestní jméno, další jména; 3. Datum a místo narození; 4. (a) Datum vydání; 4. (b) Datum ukončení platnosti; 4. (c) Název nebo razítko orgánu, který průkaz vydal; 5. Číslo průkazu; 6. Fotografie držitele; 7. Podpis držitele; 9. Kategorie (podkategorie) vozidel, pro které je průkaz platný; 12. Doplnující informace nebo omezení pro každou kategorii (podkategorii) vozidel v podobě kódu.“*.
45. Podle odstavce 5 přílohy 6 Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) [ve znění platném ode dne 29. 3. 2011] platí: *„Jestliže jsou podle vnitrostátní legislativy požadovány další údaje, musí být v řidičském průkazu uvedeny pod následujícími čísly: 4.(d) Identifikační číslo pro účely registrace, jiné než je uvedeno pod číslem 5 odstavce 4; 8. Místo normálního bydliště; 10.*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Datum vydání pro každou kategorii (podkategorii) vozidel; 11. Datum ukončení platnosti pro každou kategorii (podkategorii) vozidel; 13. Informace pro účely registrace v případě změny ve státu normálního bydliště; 14. Informace pro účely registrace nebo jiné informace se vztahem k bezpečnosti silničního provozu.“.

46. *Výměna řidičského průkazu vydaného cizím státem vychází z § 116 zákona o silničním provozu. Podle § 116 odst. 3 uvedeného zákona platí: „Držitel platného řidičského průkazu vydaného cizím státem, který má na území České republiky trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 1 rok podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, je povinen požádat příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o vydání řidičského průkazu výměnou za řidičský průkaz vydaný cizím státem, a to do 3 měsíců ode dne návratu do České republiky, jde-li o občana České republiky, nebo ode dne, kdy mu byl povolen trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 1 rok, jde-li o cizince. Má-li obecní úřad obce s rozšířenou působností pochybnost o platnosti řidičského průkazu vydaného cizím státem, ověří si jeho platnost na zastupitelském úřadu státu, který tento řidičský průkaz vydal.“.*
47. *Ve smyslu § 116 odst. 7 zákona o silničním provozu, podmínky uznávání řidičských oprávnění ostatních cizích států za účelem výměny řidičského průkazu stanoví prováděcí právní předpis. Tímto prováděcím předpisem je vyhláška o řidičských průkazech. Podle § 10a odst. 1 vyhlášky o řidičských průkazech platí: „Řidičský průkaz vydaný cizím státem, který svým provedením neodpovídá požadavkům Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) nebo Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949), lze vyměnit za řidičský průkaz, jestliže vydávající stát není členským státem a je uveden v příloze č. 6a a držitel tohoto řidičského průkazu pobývá na území České republiky na základě dlouhodobého víza.“. V příloze č. 6a k vyhlášce o řidičských průkazech jsou uvedeny jen Japonsko a Korejská republika.*
48. *Žalobce ve stěžejní žalobní námitce polemizoval s požadavky na číslování údajů v řidičském průkazu.*
49. *Z odstavce 4 přílohy 6 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) vyplývá (viz výše), že řidičský průkaz musí obsahovat tam specifikované údaje očíslované stanoveným způsobem.*
50. *Již v roce 2012 zaujal Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 21. 5. 2012, č.j. 78 A 7/2011-41, tento názor: „Ne každý řidičský průkaz, který je vydán v zahraničí mimo země Evropského společenství, je možné vyměnit za řidičský průkaz český, jak vyplývá z ust. § 116 odst. 7 silničního zákona. Na území České republiky je možné vyměnit pouze ty řidičské průkazy vydané cizím státem, které odpovídají svým provedením (požadavkům) řidičských průkazů, které jsou stanoveny Vídeňskou úmluvou z roku 1968 a Ženevskou úmluvou z roku 1949. Vzhledem k tomu, že [...] žalobcem předložený řidičský průkaz [...] nesplňoval požadované náležitosti, a to ve smyslu bodu 3 přílohy č. 6 Vídeňské úmluvy z roku 1968 [...], znamená to, že tento řidičský průkaz žalobce neopravňoval k řízení na území České republiky a vedle toho nebylo možné provést ani jeho výměnu za řidičský průkaz České republiky. Již žalovaný proto zcela správně [...] poznamenal, že pokud předložený řidičský průkaz vydaný cizím nečlenským státem Evropského společenství nesplňuje být jen a pouze jeden požadavek daný Vídeňskou úmluvou z roku 1968, je tento řidičský průkaz v České republice neplatný a nevyměnitelný.“.*
51. *Jednoznačný názor, byť se přímo týká odstavce 3 přílohy č. 6 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968), lze bezpochyby vztáhnout také na odstavce 4 a 5 přílohy č. 6 této Úmluvy ve znění platném ode dne 29. 3. 2011.*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

52. V řidičském průkazu předloženém žalobcem nebyly údaje v něm uvedené očíslovány. To je v zásadním rozporu zejména s požadavky stanovenými v odstavci 4 a 5 přílohy 6 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968), které vyžadují očíslování údajů obsažených v řidičských průkazech, a to tam předepsaným způsobem. Tento požadavek není pouhým bezduchým formalizmem, ale slouží k usnadnění vzájemného uznávání řidičských průkazů vydaných signatářskými státy citované úmluvy. Jedině striktní dodržování dohodnutých náležitostí včetně očíslování činí řidičské průkazy vydané různými státy v různých jazycích přehlednými a srozumitelnými navzájem. V rozporu s tím žalobcem předložený keňský řidičský průkaz neobsahoval náležitosti podle odstavce 4 přílohy č. 6 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968). Nelze tedy než uzavřít, že řidičský průkaz předložený žalobcem není platným řidičským průkazem vydaným cizím státem [podle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) či Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949)]. Vzhledem k tomu správní orgány postupovaly správně, jestliže žádost žalobce o výměnu řidičského průkazu za řidičský průkaz České republiky zamítly. Tato žalobní námitka je tedy nedůvodná.
53. Jelikož správní orgány zjistily, že předložený řidičský průkaz neodpovídá požadavkům stanoveným v příloze č. 6 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968), bylo nadbytečné zabývat se tím, které skupině vozidel podle zákona o silničním provozu snad odpovídá skupina vozidel uvedená v předmětném řidičském průkazu vydaném cizím státem (§ 116 odst. 4 uvedeného zákona). Takový postup by byl procesně neefektivní a na výsledku správního řízení pro žalobce by nic nezměnil. Správními orgány zvolený postup odpovídá požadavkům § 51 odst. 3 správního řádu, podle kterého správní orgán neprovádí další dokazování a žádost zamítne, je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět. V projednávané věci právě taková skutečnost znemožňující vyhovět žalobcově žádosti o výměnu řidičského průkazu zjištěna byla, a proto bylo zcela namístě žalobcovu žádost zamítnout.
54. V souvislosti s žalobcovým odkazem na čl. 41 odst. 2 písm. b) Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968), soud připomíná, že podle tohoto ustanovení (účinného ode dne 29. 3. 2011), *„řidičské průkazy vydané smluvní stranou musí být uznány na území jiné smluvní strany do doby, než se toto území stane místem normálního bydliště svého držitele“*. Toto ustanovení je však nutno vykládat v souvislosti s čl. 41 odst. 2 písm. a) bodu i) Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968), dle něhož lze řidičské oprávnění uznat v jiném smluvním státě, jen pokud splňuje náležitosti stanovené Úmluvou (zejména v příloze 6 Úmluvy). Tato podmínka však v žalobcově případě splněna nebyla.
55. Na rozdíl od žalobce pak nemá soud ani za to, že by správní orgány postupovaly přepjatě formalisticky. Soud si je samozřejmě vědom judikatury Ústavního soudu předestřené žalobcem, ze které vyplývá, že ve výjimečných případech je nutné namísto doslovného jazykového výkladu právního předpisu přihlídnout k jeho systematice a účelu, jakož i k individuálním okolnostem každého případu. V daném případě však nelze přehlédnout, že zákon o silničním provozu a Úmluva o silničním provozu (Vídeň 1968) stanovují příslušné podmínky zcela jasně, textace příslušných shora citovaných ustanovení neumožňuje se od nich odchýlit a jak už soud rovněž konstatoval výše, striktnost těchto požadavků má i svůj rozumný účel, kterým je usnadnění vzájemného uznávání řidičských oprávnění, resp. i možnost výměny řidičských průkazů. V takovém případě pochopitelně nelze vůbec o přepjatém formalismu hovořit, naopak jedná se o důslednou a věcně správnou aplikaci relevantních právních norem, zcela v souladu s jejich vyjádřením a

smyslem.

56. Vzhledem k uvedenému nelze konečně ani souhlasit s žalobcem, že předmětný keňský řidičský průkaz musí být automaticky uznatelný a vyměnitelný v České republice. V daném případě se podle názoru soudu nejedná ani o kolizi výkladu mezinárodní smlouvy a národního práva, protože obojí ústí v to, že se uznává vnitrostátní řidičský průkaz, který odpovídá ustanovením přílohy 6 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968); v mezinárodní smlouvě to plyne z článku 41 odst. 2 uvedené Úmluvy a v národním právu to vyplývá z § 116 odst. 3 věty první ve spojení s § 104 odst. 2 písm. c) a § 104 odst. 5 zákona o silničním provozu za použití § 7 odst. 1 vyhlášky č. 31/2011 Sb.
57. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, žalobu ve smyslu § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

[V] Náklady řízení

58. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. 4. 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu